

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu kościańskiego.

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-łam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 19 lutego 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

**Rozporządzenie
weterynaryjno-policyjne Wojewody
Poznańskiego z dnia 20 stycznia 1927 roku
— L. dz. 60/27 — Zp. — w sprawie zmiany
rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego
z dn. 24 czerwca 1925 — L. dz. Zp. 2500/25 —
(Dz. Urz. № 28, poz. 363) w przedmiocie
zarazy płucnej bydła rogatego.**

W celu ochrony przeciw zarazie płucnej bydła rogatego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7 grudnia 1911 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z dnia 1-go maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i za zgodą odn. org. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia, co następuje:

§ 1.

Zmieniam § 2 tutejszego rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1925 roku — L. dz. Zp. 2500/25 — Dz. Urz. № 28, poz. 363 w ten sposób, że otrzymuje on brzmienie następujące:

Wprowadzenie (przywóz — przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną tj. z Województwa: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Warszawskiego uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Oдноśnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznym uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załatwianiu transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca

pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1, ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezspornie wynikać:

- a) że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i
- b) że bydło wyprowadzone, zostało przy załadunku na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o zarazę płucną;
- c) bydło to musi być przy wyładunku i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowieszone wprost koleją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowem bydłem (konwoj polic. na koszt stron);
- d) bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a., b. i c. tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnem piśmiennem mojem zezwoleniem pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia podane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno-policyjnemu na przeciąg 3-ch miesięcy, licząc od dnia wyładunku.

§ 2.

Uchylam § 4 tutejszego rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1925 roku — L. dz. 2500/25 — Dz. Urz. № 28, poz. 363.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 20 stycznia 1927 r.

W o j e w o d a :

L. dz. 60/I. zp.

Bniński.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości. Równocześnie nadmieniam, że w § 2 powyższego rozporządzenia omawiane rozporządzenie

z dnia 24 czerwca 1925 r. — L. dz. 2500/25 (Dz. Urz. Wojew. Pozn. № 28, poz. 363) obwieszczone jest w tutejszych Orędownikach Urzędowych № 24 i 25 z roku 1925. —

Kościan, dnia 4 lutego 1927 r.

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 742/27 — 4. —

W sprawie kursów połoźniczych.

W myśl okólnika Pana Starosty Krajowego z dnia 28. 1. 1927 r. podaję do publicznej wiadomości, że nadsyłanie wniosków o przyjęcie na następny kurs dla połoźnych przy Krajowej Klinice dla Kobiet i Szkole Połoźnych jest bezcelowe, ponieważ zamknięto już listę kandydatek, których liczbę ustalono na 10 osób.

Kościan, dnia 9 lutego 1927.

Rzewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 1308/27 W. P.

Niniejszem Ministerstwo podaje do wiadomości, że na wniosek Konferencji Międzyministerjalnej odwołało od dnia 1 lutego rb. sporządzanie szczegółowego planu i reglamentację naładunku węgla (koks, brykietów) według odbiorców.

Wobec powyższego wszelkie pretensje i żądania przyspieszenia wysłania węgla należy kierować bezpośrednio do zarządów kopalni, (koncernu, towarzystwa), względnie do firmy handlującej węglem, u której węgiel został zamówiony.

Z reklamacjami i skargami na postępowanie producentów węgla lub pośredników względem spóżywców, zamawiających węgiel, należy się zwracać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, ewtl. do innego właściwego Ministerstwa, które może interwenjować w odnośnej sprawie.

Ponieważ wagonów (węglarek) na sieci P. K. P. jest pod dostatkiem i wszystkie kopalnie ładują węgiel według własnego uznania, (w granicach maksymalnej możności wywozu węgla) Ministerstwo Komunikacji od dnia 1 lutego r. b. nie przyjmuje żadnych zgłoszeń od odbiorców (spóżywców) węgla o przydział wagonów pod węgiel, również żadnych skarg na niewysłanie węgla przez poszczególne kopalnie, względnie przez firmy handlujące węglem lub pośredniczące w sprzedaży węgla. —

Warszawa, dnia 31 stycznia 1927.

Dyrektor departamentu:
podpis.

L. dz. IV. 1324/13. B.

Powyższe podaję wskutek zarządzenia p. Wojewody Poznańskiego z dnia 3. II. 1927 r. — l. dz. 699/27. VI. — do publicznej wiadomości. —

Kościan, dnia 11 lutego 1927.

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 948/27 — 4. —

Robotnicy rolni, którzy otrzymali w r. 1926 minutki i nie znaleźli dotąd innej pracy i pomieszczenia tak, że nie mieliby dokąd się wadzić i nie mogli opróżnić dotychczas mieszkanie winni się, aby uniknąć eksmisji pozostać bez dachu nad głową, celem przydzielenia im innego mieszkania bezzwłocznie zgłosić do przynależnych pp. Komisarzy obwodowych, którzy otrzymali w tym kierunku odpowiednie instrukcje.

Kościan, dnia 12 lutego 1927.

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 994/27 — 2. —

Komunikat

dotyczy kredytów siewnych na rok 1927

W uzupełnieniu komunikatu 10-tego, ogłoszonego w № 5-tym „Poradnika Gospodarskiego” z dnia 30. I. br., podaję do wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przyznało 250 000 zł dla Województwa Poznańskiego na pomoc kredytową w związku z przeprowadzeniem zasiewów wiosennych dla rolników, poszkodowanych wskutek zeszłorocznych klęsk żywiołowych.

Rozdział kredytu uskuteczniony będzie pośrednictwem Starostów i urzędu Wojewódzkiego.

Termin zwrotu pożyczek ustalono na 1 marca 1928 r.

Oprocentowanie pożyczek wynosić będzie w stosunku rocznym.

Odsetki potrącać się będzie z góry.

Zwracam uwagę na to, że z kredytu będący tylko ci petenci korzystać, którzy faktycznie w roku 1926 ponieśli dotkliwe straty w zeszłorocznym zysku z ziemiopłodów.

Wnioski poniżej podanego wzoru należy kierować do Panów Starostów.

Podkreślam, że podania muszą być poparte przez Prezesów Kółek Rolniczych oraz zaakceptowane także przez Komisarzy obwodowych.

Wnioski winny być złożone w Starostwo do dnia 10 marca br.

(—) Dr. T. Trzciniński,

Patron Związku Poznańskich Kółek Rolniczych

Powyższy komunikat podaję wskutek zarządzenia p. Wojewody Poznańskiego z dnia 12 lutego 1927 r. — l. dz. 3155/27 — I. — do publicznej wiadomości.

Równocześnie wzywam posiadaczy gruntów do 25 ha. (100 morgów) dotkniętych w roku 1926 klęskami żywiołowymi jak na przykład powodzi, deszczami itp. do jaknajrychlejszego stawienia do tutejszego Starostwa wniosków o udzielenie kredytów na zasiewy wiosenne ściśle po myśli przepisanych wzorów.

Panom Soltysom polecam opublikowanie powyższego zwyczajem w danej miejscowości ogłoszenia.

Kościan, dnia 17 lutego 1927.

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 1010/27 — 2. —

Komunikat do prasy.

Ministerstwo Komunikacji uwzględniając potrzeby poszczególnych ważniejszych grup odbiorców węgla kamiennego, w szczególności potrzeby gospodarstw rolnych uprzemysłowionych zatwierdziło na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1926 r. niżej podaną uzupełnioną listę kolejności naładunku węgla przez kopalnie:

LISTA

kolejności naładunku węgla, koksu i brykietów według grup odbiorców.

Grupa I.

a) Pod adresem odbiorców uprzywilejowanych:

1. polskich kolei żelaznych;
2. wielkich pieców, hut żelaznych i stalowych i wojska;
3. wodociągów, gazowni i elektrowni miejskich i okręgowych.
4. magistratów, wydziałów zaopatrywania miast, instytucji rządowych, samorządowych użyteczności publicznej i centralnego związku spóżywców Rzeczypospolitej Polskiej;
5. hut szklanych, cementowni i innych zakładów przemysłowych o ruchu ciągłym za zaświadczeniami władz przemysłowych, młynów, cukrowni od 1 września do 31 stycznia, gorzelnii rolniczych od 1 września do 30 kwietnia;
6. pozostałych zakładów przemysłowych, gospodarstw rolnych uprzemysłowionych, tych ostatnich za zaświadczeniami urzędów wojewódzkich (w formie ogólnych wykazów, sporządzonych dla każdego poszczególnego województwa);
7. wszelkich instytucji krajowych, wskazanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, a mianowicie:

Kooprolna z oddziałami, syndykaty rolnicze, centrala rolników, izby handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze, stowarzyszenia dozoru nad kotłami, związki kooperatyw i ich oddziały.

Grupa II.

- b) Zagranicę według wskazówek Ministerstwa Przemysłu i Handlu a mianowicie: do wszystkich państw przez Gdańsk i Gdynię, do Austrii, Czechosłowacji, Rosji, Węgier i Włoch.
- c) Pod adresem wszystkich innych odbiorców wewnątrz kraju.
- d) Do wszystkich innych krajów zagranicznych.

Przytoczona powyżej kolejność naładunku węgla została zastosowana prawie całkowicie do planu № 3 naładunku węgla w zagłębiach węglowych na styczeń 1927 r. Zastosowanie ustalonej kolejności we wszystkich wypadkach projektuje się w planie na luty 1927 r. po otrzymaniu przez Ministerstwo Komunikacji od poszczególnych urzędów Wojewódzkich specjalnych wykazów, przewidzianych punktem a — 6 listy kolejności.

Pomimo, że już w połowie listopada 1926 r. Ministerstwo podało do prasy komunikat w sprawie ustalenia od 1 grudnia nowego porządku wywozu

węgla, koksu i brykietów z zagłębi węglowych, poszczególne instytucje rządowe, komunalne i inne dotychczas nie zastosowały się do wydanych rozporządzeń i przepisów i nie skorzystały z przysługujących im praw odbiorców uprzywilejowanych, zgodnie z punktem a — 4 rozdz. 3 — A rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1926 r. (Dz. Ust. № 112).

Cały szereg alarmujących telegramów, podań i skarg jak również informacje bezpośrednio otrzymane przez Ministerstwo na konferencjach z poszczególnymi delegatami, względnie ugrupowaniami delegatów, w zupełności potwierdzają powyższy stan rzeczy i świadczą w wielu wypadkach o zupełnym pomijaniu przez interesowane instytucje zarządzeń i wskazówek Ministerstwa Komunikacji, mających za zadanie właśnie ułatwienie zaopatrywania w pierwszym rzędzie w węgiel tak zwanych odbiorców uprzywilejowanych.

Tacy odbiorcy (urzędy i instytucje) węgla, którzy mieliby możność otrzymania węgla według planu żądają wysyłania węgla pod adresem prywatnych firm, u których węgiel w swoim czasie został zakupiony. — Tymczasem wszelkie prywatne firmy są w liście kolejności naładunku węgla na przedostatnim miejscu i w żadnym wypadku nie mogą być przez Ministerstwo traktowane indywidualnie i uprzywilejowanie. — Wszelkie więc alarmy i korespondencje w takich wypadkach muszą z konieczności pozostać przeważnie bez rezultatu, tembardziej że cały tabor wagonowy jest włączony do planu na odnośny miesiąc i podzielony pomiędzy odbiorcami, stosownie do zapotrzebowań na wagony, zgłoszonych przez zarządy kopalń wspólnie z odbiorcami (względnie pełnomocnikami tych odbiorców) w ustalonym terminie.

To też przeważnie tylko te magistraty większych i mniejszych miast, inne instytucje Komunalne, niektóre instytucje rządowe, które nie zastosowały się odrazu do właściwych przepisów i ustalonego od 1 grudnia 1926 r. porządku zgłaszania zapotrzebowań na wagony pod ładunek węgla, odczuwały przez szereg tygodni i częściowo odczuwają dotychczas, trudności w zaopatrzeniu urzędów, zakładów i ludności miejskiej, szkół i t. p. w węgiel i koks. — Trudności tego rodzaju są o tyle przykrejsze, że doraźna indywidualna pomoc w wielu wypadkach jest wykluczona ze względu na przepisy i techniczne.

Najtrudniejszą technicznie sprawą zaopatrzenia dużej ilości gospodarstw rolnych w węgiel dałoby się również rozwiązać znacznie łatwiej, gdyby wszelkie stowarzyszenia o charakterze związków, kooperatyw (spółdzielni rolniczych), a przede wszystkim syndykaty rolnicze, zechciały zorganizować dostawę węgla pod swoim adresem, upoważniając (w porozumieniu z odnośną Dyрекcją Kolejową) poszczególnych spóżywców do odbioru przesylek węglowych.

Stosując możliwe ułatwienia, Ministerstwo uwzględni, zgłaszane przez kopalnie (koncerny) zapotrzebowania na wagony, podpisane nie przez formalnie upoważnionych pełnomocników poszczególnych uprzywilejowanych odbiorców, lecz przez osoby i firmy pośredniczące pod warunkiem ażeby jako odbiorca w zapotrzebowaniu i dokumentach przewozowych figurował właściwy odbiorca uprzy-

z dnia 24 czerwca 1925 r. — L. dz. 2500/25 (Dz. Urz. Wojew. Pozn. № 28, poz. 363) obwieszczone jest w tutejszych Orędownikach Urzędowych № 24 i 25 z roku 1925. —

Kościan, dnia 4 lutego 1927 r.

Starosta:

Narajewski.

L. dz. 742/27 — 4. —

W sprawie kursów połoźniczych.

W myśl okólnika Pana Starosty Krajowego z dnia 28. 1. 1927 r. podaję do publicznej wiadomości, że nadsyłanie wniosków o przyjęcie na następny kurs dla połoźnych przy Krajowej Klinice dla Kobiet i Szkole Połoźnych jest bezcelowe, ponieważ zamknięto już listę kandydatek, których liczbę ustalono na 10 osób.

Kościan, dnia 9 lutego 1927.

Rrzewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta:

Narajewski.

L. dz. 1308/27 W. P.

Niniejszem Ministerstwo podaje do wiadomości, że na wniosek Konferencji Międzyministerjalnej odwołało od dnia 1 lutego r. b. sporządzanie szczegółowego planu i reglamentację naładunku węgla (koks, brykietów) według odbiorców.

Wobec powyższego wszelkie pretensje i żądania przyspieszenia wysłania węgla należy kierować bezpośrednio do zarządów kopalni, (koncernu, towarzystwa), względnie do firmy handlującej węglem, u której węgiel został zamówiony.

Z reklamacjami i skargami na postępowanie producentów węgla lub pośredników względem spóżywców, zamawiających węgiel, należy się zwracać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, ewtl. do innego właściwego Ministerstwa, które może interwenjować w odnośnej sprawie.

Ponieważ wagonów (węglarek) na sieci P. K. P. jest pod dostatkiem i wszystkie kopalnie ładują węgiel według własnego uznania, (w granicach maksymalnej możliwości wywozu węgla) Ministerstwo Komunikacji od dnia 1 lutego r. b. nie przyjmuje żadnych zgłoszeń od odbiorców (spóżywców) węgla o przydział wagonów pod węgiel, również żadnych skarg na niewysłanie węgla przez poszczególne kopalnie, względnie przez firmy handlujące węglem lub pośredniczące w sprzedaży węgla. —

Warszawa, dnia 31 stycznia 1927.

Dyrektor departamentu:

podpis.

L. dz. IV. 1324/13. B.

Powyższe podaję wskutek zarządzenia p. Wojewody Poznańskiego z dnia 3. II. 1927 r. — l. dz. 699/27. VI. — do publicznej wiadomości. —

Kościan, dnia 11 lutego 1927.

Starosta:

Narajewski.

L. dz. 948/27 — 4. —

Robotnicy rolni, którzy otrzymali w r. b. terminatki i nie znaleźli dotąd innej pracy i innego pomieszczenia tak, że nie mieliby dokąd się wprowadzić i nie mogli opróżnić dotychczasowego mieszkania winni się, aby uniknąć eksmisji i nie pozostać bez dachu nad głową, celem przydzielenia innego mieszkania bezzwłocznie zgłosić do swych przynależnych pp. Komisarzy obwodowych, którzy otrzymali w tym kierunku odpowiednie instrukcje.

Kościan, dnia 12 lutego 1927.

Starosta:

Narajewski.

L. dz. 994/27 — 2. —

Komunikat

dotyczy kredytów siewnych na rok 1927.

W uzupełnieniu komunikatu 10-tego, ogłoszonego w № 5-tym „Poradnika Gospodarskiego“ z dnia 30. I. br., podaję do wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeznaczyło 250 000 zł dla Województwa Poznańskiego na pomoc kredytową w związku z przeprowadzeniem zasiewów wiosennych dla rolników, poszkodowanych wskutek zeszłorocznych klęsk żywiołowych.

Rozdział kredytu uskuteczniiony będzie za pośrednictwem Starostów i urzędu Wojewódzkiego.

Termin zwrotu pożyczek ustalono na dzień 1 marca 1928 r.

Oprocentowanie pożyczek wynosić będzie 5 % w stosunku rocznym.

Odsetki potrącać się będzie z góry.

Zwracam uwagę na to, że z kredytu będą mogli tylko ci petenci korzystać, którzy faktycznie z powodu żywiołowych klęsk (deszcze, powódź i t. d.) ponieśli dotkliwie straty w zeszłorocznym zbiorze ziemiopłodów.

Wnioski poniżej podanego wzoru należy kierować do Panów Starostów.

Podkreślam, że podania muszą być poparte przez Prezesów Kółek Rolniczych oraz zaopiniowane także przez Komisarzy obwodowych.

Wnioski winny być złożone w Starostwie do dnia 10 marca br.

(—) Dr. T. Trzcicki,

Patron Związku Poznańskich Kółek Rolniczych.

Powyższy komunikat podaję wskutek rozporządzenia p. Wojewody Poznańskiego z dnia 10-go lutego 1927 r. — l. dz. 3155/27 — I. — do publicznej wiadomości.

Równocześnie wzywam posiadaczy gruntów ornych do 25 ha. (100 morgów) dotkniętych w roku 1926 klęskami żywiołowymi jak na przykład powodzią, deszczami itp. do jaknajrychlejszego stawienia do tutejszego Starostwa wniosków o udzielenie kredytów na zasiewy wiosenne ściśle po myśli przepisanych wzorów.

Panom Soltysom polecam opublikowanie powyższego zwyczajem w danej miejscowości przyjętym. —

Kościan, dnia 17 lutego 1927.

Starosta:

Narajewski.

L. dz. 1010/27 — 2. —

Komunikat do prasy.

Ministerstwo Komunikacji uwzględniając potrzeby poszczególnych ważniejszych grup odbiorców węgla kamiennego, w szczególności potrzeby gospodarstw rolnych uprzemysłowionych zatwierdziło na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1926 r. niżej podaną uzupełnioną listę kolejności naładunku węgla przez kopalnie:

LISTA

kolejności naładunku węgla, koksu i brykietów według grup odbiorców.

Grupa I.

- a) Pod adresem odbiorców uprzywilejowanych:
 1. polskich kolei żelaznych;
 2. wielkich pieców, hut żelaznych i stalowych i wojska;
 3. wodociągów, gazowni i elektrowni miejskich i okręgowych.
 4. magistratów, wydziałów zaopatrywania miast, instytucji rządowych, samorządowych użyteczności publicznej i centralnego związku spóżywców Rzeczypospolitej Polskiej;
 5. hut szklanych, cementowni i innych zakładów przemysłowych o ruchu ciągłym za zaświadczeniami władz przemysłowych, młynów, cukrowni od 1 września do 31 stycznia, gorzelni rolniczych od 1 września do 30 kwietnia;
 6. pozostałych zakładów przemysłowych, gospodarstw rolnych uprzemysłowionych, tych ostatnich za zaświadczeniami urzędów wojewódzkich (w formie ogólnych wykazów, sporządzonych dla każdego poszczególnego województwa);
 7. wszelkich instytucji krajowych, wskazanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, a mianowicie:

Kooprolna z oddziałami, syndykaty rolnicze, centrala rolników, izby handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze, stowarzyszenia dozoru nad kotłami, związki kooperatyw i ich oddziały.

Grupa II.

- b) Zagranicę według wskazówek Ministerstwa Przemysłu i Handlu a mianowicie: do wszystkich państw przez Gdańsk i Gdynię, do Austrii, Czechosłowacji, Rosji, Węgier i Włoch.
- c) Pod adresem wszystkich innych odbiorców wewnątrz kraju.
- d) Do wszystkich innych krajów zagranicznych.

Przytoczona powyżej kolejność naładunku węgla została zastosowana prawie całkowicie do planu № 3 naładunku węgla w zagłębiach węglowych na styczeń 1927 r. Zastosowanie ustalonej kolejności we wszystkich wypadkach projektuje się w planie na luty 1927 r. po otrzymaniu przez Ministerstwo Komunikacji od poszczególnych urzędów Wojewódzkich specjalnych wykazów, przewidzianych punktem a — 6 listy kolejności.

Pomimo, że już w połowie listopada 1926 r. Ministerstwo podało do prasy komunikat w sprawie ustalenia od 1 grudnia nowego porządku wywozu

węgla, koksu i brykietów z zagłębi węglowych, poszczególne instytucje rządowe, komunalne i inne dotychczas nie zastosowały się do wydanych rozporządzeń i przepisów i nie skorzystały z przysługujących im praw odbiorców uprzywilejowanych, zgodnie z punktem a — 4 rozdz. 3 — A rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1926 r. (Dz. Ust. № 112).

Cały szereg alarmujących telegramów, podań i skarg jak również informacje bezpośrednio otrzymane przez Ministerstwo na konferencjach z poszczególnymi delegatami, względnie ugrupowaniami delegatów, w zupełności potwierdzają powyższy stan rzeczy i świadczą w wielu wypadkach o zupełnym pomijaniu przez interesowane instytucje zarządzeń i wskazówek Ministerstwa Komunikacji, mających za zadanie właśnie ułatwienie zaopatrywania w pierwszym rzędzie w węgiel tak zwanych odbiorców uprzywilejowanych.

Tacy odbiorcy (urzędy i instytucje) węgla, którzy mieliby możliwość otrzymania węgla według planu żądają wysyłania węgla pod adresem prywatnych firm, u których węgiel w swoim czasie został zakupiony. — Tymczasem wszelkie prywatne firmy są w liście kolejności naładunku węgla na przedostatnim miejscu i w żadnym wypadku nie mogą być przez Ministerstwo traktowane indywidualnie i uprzywilejowanie. — Wszelkie więc alarmy i korespondencje w takich wypadkach muszą z konieczności pozostać przeważnie bez rezultatu, tembardziej że cały tabor wagonowy jest włączony do planu na odnośny miesiąc i podzielony pomiędzy odbiorcami, stosownie do zapotrzebowań na wagony, zgłoszonych przez zarządy kopalń wspólnie z odbiorcami (względnie pełnomocnikami tych odbiorców) w ustalonym terminie.

To też przeważnie tylko te magistraty większych i mniejszych miast, inne instytucje Komunalne, niektóre instytucje rządowe, które nie zastosowały się od razu do właściwych przepisów i ustalonego od 1 grudnia 1926 r. porządku zgłaszania zapotrzebowań na wagony pod ładunek węgla, odczuwały przez szereg tygodni i częściowo odczuwają dotychczas, trudności w zaopatrzeniu urzędów, zakładów i ludności miejskiej, szkół i t. p. w węgiel i koks. — Trudności tego rodzaju są o tyle przykrejsze, że doraźna indywidualna pomoc w wielu wypadkach jest wykluczona ze względów przepisowych i technicznych.

Najtrudniejszą technicznie sprawą zaopatrzenia dużej ilości gospodarstw rolnych w węgiel dałoby się również rozwiązać znacznie łatwiej, gdyby wszelkie stowarzyszenia o charakterze związków, kooperatyw (spółdzielni rolniczych), a przede wszystkim syndykaty rolnicze, zechciały zorganizować dostawę węgla pod swoim adresem, upoważniając (w porozumieniu z odnośną Dykacją Kolejową) poszczególnych spóżywców do odbioru przesyłek węglowych.

Stosując możliwe ułatwienia, Ministerstwo uwzględni, zgłaszane przez kopalnie (koncerny) zapotrzebowania na wagony, podpisane nie przez formalnie upoważnionych pełnomocników poszczególnych uprzywilejowanych odbiorców, lecz przez osoby i firmy pośredniczące pod warunkiem ażeby jako odbiorca w zapotrzebowaniu i dokumentach przewozowych figurował właściwy odbiorca uprzy-

wilejowany, nie zaś pośrednik (nie może figurować adres „Syndykat węglowy dla magistratu miasta X”, lub „Firma — Kohn i S-ka dla kuratorjum szkolnego w Y”, lecz tylko „Magistrat miasta X”, „Kuratorjum Szkolne w Y” etc.) Jak wykazuje doświadczenie, częste nieporozumienia w sprawach węglowych powstają na tle niewłaściwego traktowania sprawy przez poszczególnych pośredników i niewłaściwego informowania przez tych ostatnich klientów — odbiorców i spożywców węgla. — Dlatego najwłaściwszą drogą do zapewnienia chociażby ograniczonej dostawy węgla dla celów większej wagi jest możliwe szersze wyzyskanie bezpośrednio przez odbiorców uprzywilejowanych swych uprawnień, wynikających z listy kolejności naładunku węgla, koksu i brykietów.

Należy wreszcie mieć na względzie, że jakkolwiek w zależności od nasycenia węglem rynku zewnętrznego, Ministerstwo Komunikacji zamierza po pewnym czasie odwołać wszelką reglamentację naładunku węgla dla poszczególnych odbiorców i zastosować normalny porządek podziału wagonów pomiędzy kopalniami, jednak warunki techniczne kolei polskich (przelotność linii kolejowych, tabor i in.), w zależności od innych nieprzewidzianych okoliczności, niezależnych ani od kolei, ani od rządu wogóle, mogą ponownie zmusić do wprowadzenia czasowo obecnie stosowanego systemu. Możliwie szersze przystosowanie się do tego systemu w chwili obecnej, poza pożytkiem dla poszczególnych grup odbiorców węgla — niewątpliwie usunęłoby w przyszłości te nieporozumienia i trudności, które dały się i częściowo jeszcze dają się odczuć w okresie dostosowania się do nowego porządku, opartego na rozporządzeniu z dnia 4-go listopada 1926 r. (Dz. Ust. № 110).

Kościan, dnia 1 lutego 1927 r.

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 464/27 — 4. —

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydało następujące rozporządzenie: „Dla zaoszczędzenia czasu i pracy urzędników, rozdzielających korespondencję, wpływającą do Ministerstwa W. R. i O. P. jak i władz niższych oraz wpisujących treść pism wchodzących do dzienników, polecam, aby wszelkie pisma urzędowe przesyłane przez władze i urzędy podległe Ministerstwu W. R. i O. P. zaopatrywane były w krótką treść sprawy poruszanej w piśmie. Treść tę należy zamieszczać po lewej stronie u góry pod numerem dziennika.

Pisma przesyłane bez zastosowania się do powyższego zarządzenia będą zwracane bez rozpatrzenia.”

Powyższe zarządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. podaję do wiadomości PP. Nauczycielom z poleceniem zastosowania go przy wszystkich pismach urzędowych. —

Kościan, dnia 14 lutego 1927.

Inspektor Szkolny:
Sowiński.
№ 568/27.

W miesiącu styczniu 1927 r. otrzymały bilety do polowania następujące osoby:

Roczne.

- 1) Goltz Mieczysław, administrator, Gryżyna,
- 2) Nowak Michał, gospodarz, Mościszki,
- 3) Kobus Stanisław, gospodarz, Mościszki,
- 4) Chłapowski Henryk, rolnik, Czerwonawieś,
- 5) Ossowski Michał, dzierż. łomony, Łagiewniki,
- 6) Dudziak Michał, murarz, Bieczyny,
- 7) Horwatt Edward, właśc. ziemski, Gorzyczki,
- 8) Dr. Ponięcki Bolesław, dyr. dóbr, Szczodrowo,
- 9) Psarski Władysław, dyr. Cukrowni, Kościan,
- 10) Kustosz Franciszek, borowy, Lubiń,
- 11) Madaliński Władysław, nadleśniczy, Turew,
- 12) Żółtowski Henryk, właśc. ziemski, Głuchowo,
- 13) Niezychowski Józef, rolnik, Granówko,

Bilety dzienne.

- 14) Nawrocki Stefan, adjunkt leśny, Kurzagóra St.,
- 15) Tuszewski Jan, urzęd. gosp., Kurzagóra St.,
- 16) Łagomy Franciszek, szofer, Bonikowo,
- 17) Poprawski Józef, borowy, Kurzagóra St.,
- 18) Prierwer Stanisław, urzęd. gosp., Bonikowo,
- 19) Kmiecik Stanisław, borowy, Bonikowo,
- 20) Błażejowski Władysław, urzęd. gosp., Mikoszek.

Kościan, dnia 14 lutego 1927 r.

Starosta:
Narajewski.

L. dz. 732/27 — 4. —

Ogłoszenie.

P. p. naczelników obszarów dworskich i gminnych, proszę o ogłoszenie w gminach zwyczajem przyjętym, że z dniem 28 bm. biura Komisarjatu Kościan-południe i północ zostaną przeniesione z rzeźni do nowopobudowanego domu przy ulicy Błonia № 4. Z powodu przenoszenia sprzętów, będą biura w dniu 25 i 26 bm. zamknięte.

Kościan, dnia 17. II. 1927.

Komisarz obwodowy:
(—) Woyda.

Walne Zebranie

Wielkop. Towarz. Kółek Rolniczych

na powiat kościański odbędzie się w poniedziałek, dnia 28 lutego o godz. 4 po poł. w Kościanie na małej salce p. Lurca.

PORZĄDEK OBRAD:

1. Zagajenie. 2. Referat. 3. Wybór Zarządu Powiatowego.
4. Wybór delegatów na Walne Zgromadzenie do Poznania.
5. Zakończenie.

W zebraniu biorą udział li tylko prezesi i delegaci Kółek Rolniczych oraz delegaci Wielkop. Tow. Rolniczego.

(—) J. Rowecki, (—) M. Chłapowski,
Sokr. Pow. W T. R. Wicepatron.

Walne Zebranie

Wielkop. Towarzystwa Rolniczego

na powiat kościański odbędzie się w poniedziałek, dnia 28 lutego o godz. 2,30 po poł. w Kościanie na dużej sali p. Lurca.

PORZĄDEK OBRAD: 1. Zagajenie. 2. Wybór delegatów na zebranie W T. K. R. 3. Zakończenie.

(—) J. Rowecki, (—) M. Chłapowski,
Sokr. Pow. W T. R. Prezes W. T. R.